

Tělesné tresty dětí jsou v České republice bohužel stále velmi rozšířenou záležitostí. Tato práce ve svém počátku stručně sumarizuje současné poznatky o této problematice, o její historii, o legislativě a organizacích, které se fyzickými tresty, respektive tělesným týráním zabývají. Výzkumná část se pak snaží o co možná nejkomplexnější zmapování této problematiky u univerzitních studentů medicíny.

Výzkumu se zúčastnilo 62 respondentů (bylo rozdáno 80 dotazníků, čili návratnost byla 77,5%). Daný soubor byl zajímavý extrémně vysokým procentem vysokoškolsky vzdělaných rodičů (76% studentů mělo alespoň jednoho rodiče VŠ a 40,5% dokonce oba zároveň). I proto se daly očekávat jiné výsledky, než u velkých plošných studií. Z provedeného výzkumu po analytickém zpracování dotazníků vyplynuly tyto závěry:

1) Studenti byli jako děti trestáni méně často, než průměrná populace své doby, přesto se za život s tělesným trestem setkalo 87% z nich. Celých 54% z tělesně trestaných se setkalo dokonce s výpraskem předmětem, který dle dnešních regulí splňuje definici tělesného týrání.

2) Nejčastějšími důvody pro potrestání byla neposlušnost vůči rodičům (61%), následovaná lhaním (55,5%), pozdním návratem domů (52%), bitkami se sourozencem (48%), neplněním domácích povinností (33%), špatným prospěchem ve škole (31%), kouřením a/nebo pitím alkoholu (28%) a poškozením nebo zničením věci (24%).

3) Studenty tělesně trestal spíše otec, než matka.

4) V rodinách studentů se používalo více alternativních trestů, než trestů tělesných, a studenti je považovali za účinnější.

5) I přes osvětu a předpokládanou poučenost studentů v dané problematice, je nadpoloviční většina studentů rozhodnuta tělesné tresty na své děti používat, neuznává negativní roli tělesných trestů ve výchově a nesouhlasí s přijetím zákona o zákazu tělesných trestů.

Na základě výsledků studie bylo navrženo preventivní doporučení dále rozšířit osvětu studentů v této problematice formou zintenzivnění již probíhající výuky.